

آیا زمان آن فرانسیده تا به دموکراسی - که حتی بردارندگان پرچم خود را می‌کشند - کفر بورزید؟!

(ترجمه)

تلویزیون دولتی مصر روز دوشنبه 17 جون 2019م گزارش داد که محمد مرسی رییس جمهور پیشین و برکنار شده مصر، در جریان محاکمه‌اش در قضیه تبادل اطلاعات با حرکت حماس وفات نموده است. تلویزیون مصر علت مرگ او را حمله ناگهانی قلبی عنوان نموده است.

الله سبحانه وتعالی دکتر محمد مرسی را بیمارزد که با وفاتش به آنچه تقدیم نموده بود، پیوست گردید. او در حالی از دنیا رفت که الله سبحانه وتعالی او را از این که به غیر اسلام حکمروایی کند، نجات داد و مظلومانه، پس از سپری نمودن شش سال زندان در قید و بند نظام قاتلی که دستش در ریزاندن خون تمام مصری‌ها آغشته است، وفات نمود.

ما در حزب التحریر به حساب اسلام با هیچ کس مجامله نمی‌کنیم و از این که روزی رییس جمهور مصر بود و یا به تعبیر برخی‌ها که او را شهید دموکراسی می‌پندارند، از بیان واقعیت‌ها و گفتار حقایق باز نمی‌ایستیم؛ بلکه از این جهت برای ما حایز اهمیت است که او فرزندی از فرزندان امت اسلامی بود که عمداً توسط نظام خونخوار مصر به قتل رسید. او می‌توانست راه غیر از این راه انتخاب نماید؛ حتی در زندان؛ مگر او شرایط زندگی غیر انسانی را که سیسی و نظامش بر او تحمیل نمودند، ترجیح داد. ما می‌گوییم: کسی که دنبال حق باشد و به آن نرسد، با کسی که دنبال باطل باشد و به آن برسد، برابر و یکسان نیست. الله سبحانه وتعالی بر محمد مرسی رحم نموده و قاتلین او و قاتلین فرزندان امت مسلمة را لعنت و نفرین نماید.

البته با مرگ محمد مرسی -رحمه الله- دروازه‌های بیشتری برای جستجوی راه‌های حل باز گردیده و به گمان غالب ما شاهد پایین آمدن حرکت اخوان المسلمین از موقف‌گیری‌های قبلی‌اش خواهیم بود؛ چون در مرگ محمد مرسی -رحمه الله- عبرت‌ها و پندهایی است که عاملین دعوت به سوی تطبیق اسلام باید آن‌را به یاد داشته باشند. نخستین چیزی که از قتل محمد مرسی باید عبرت گرفت، اینست که دموکراسی کسی را که حتی برای یک روز هم پرچم‌دار آن بوده؛ به قتل می‌رساند و این که تمایل به سوی ستمگران پیامدهای ناگواری دارد که حتماً بالای کسانی که به ستمگران متمایل شده‌اند، آمدنی است، و این که پیوستن به نظام‌های غیراسلامی؛ نه دین و نه هم دعوتی را یاری و کمک می‌رساند. اما شما این را بار بار تجربه و مشاهده کردید که عاقبت و نهایت کسانی که در نظام‌های غیر اسلامی سهم گرفتند و خواستند از این مجرا اسلام را به حاکمیت برسانند، جز تداوم مزدوری و تطبیق کفر چیزی دیگری نیست. نمونه‌های واضح این را در عمر البشیر قبل از برکناری‌اش، در اردوغان و در محمد مرسی در سال حاکمیت‌اش با چشمان خود مشاهده نمودید. ما محمد مرسی را نصیحت نموده بودیم و از پیامدهای این کار هشدار داده بودیم؛ اما او به حرف‌های ما گوش نداد. الله سبحانه وتعالی او را بیمارزد و از گناهان او درگذرد.

ای مسلمانان سرزمین کنانه (مصر)! مشروعیت و قانون‌مندی که برخی‌ها آن را زمزمه می‌کردند، که آن مرهون این مرد (محمد مرسی) بود، با مرگ او آن‌هم نابود گردید؛ بلکه محمد مرسی پیش از آن وفات یافت. همان روزی که او را

از قدرت کنار زدند، در آن هنگام بر شما لازم بود که به دموکراسی و مشروعیت آن کفر می‌ورزیدید و بی‌باور می‌شدید؛ چون دموکراسی مشروعیت و قانون‌مندی نبود که شما در پی آن بودید؛ بلکه وسیله‌ای بود که شما را توسط آن فریفته ساختند تا به آن مشغول شوید و مزدوران امریکا در ارتش این فرصت را پیدا نمودند تا صفوف خود را ترتیب و تنظیم نموده، انقلاب شما را دزدیدند و پس از آن شما را گشتند.

اما اکنون هم فرصت است و بر شماست که انگیزه‌ها و نیات خود را تجدید نموده و انقلاب دزدیده‌شده‌ای خود را از سر گیرید. از فرصت‌های پیش‌آمده استفاده نموده و حق خود را با تمام و کمال بخواهید و قدرت خود را از چنگال امریکا و اجیرانش بازپس گیرید. نظام سرمایه‌داری متعفن را از ریشه برکنده و مجاری نفوذ آن را ببندید و باید خواست و هدف‌تان خلافت راشده ثانی قرار گیرد که بدون هیچ‌گونه تساهل و پایین آمدن دنبالش کنید تا این که توسط شما و در میان شما تحقق یابد و اگر در این راه هم مرگ به سراغ‌تان آمد، با افتخار بمیرید. این همان مشروعیت حقیقی است که باید دنبالش باشید؛ نه مشروعیت دموکراتیکی که غرب شما را به آن سو می‌کشاند و شما را با آن مصروف نموده و از اسلام و خلافت راشده ثانی - که نجات و رهایی شما در آن است - به دور می‌سازد؛ خلافتی که حزب التحریر برنامه و پروژه آن را به گونه کامل حمل می‌نماید.

ای مخلصین در ارتش کنانه (مصر)! شما از هر امر غلط و ناپسندی که به وقوع می‌پیوندد، مورد بازپرس قرارا خواهید گرفت؛ حتی اگر خود مرتکب آن نشوید؛ مگر خاموشی اختیار کنید و به داد ستم‌دیدگان و بیچارگان نرسید، بدانید که قدرت و نیرو در دست شماست و آنچه از اجر پاداش در نزد الله است، به مراتب بهتر از مال و ثروت و امتیازاتی‌ست که سیسی به شما می‌دهد. این امتیازات در واقع رشوتی‌ست که توسط آن شما را می‌خرَد، و لاء و دوستی شما را به خود کسب نموده و در مقابل جنایاتی که در حق اهل مصر روا می‌دارد، شما را مجبور به خاموشی می‌نماید. بدانید که این پول و ثروت به شما هیچ سودی نمی‌رساند و از الله شما را بی‌نیاز نمی‌سازد. آنچه در نزد الله است بهتر و فنا ناپذیر است. پس شیء ناچیز را با آنچه بهتر است، معاوضه نمایید. الله سبحانه و تعالی و رسولش ﷺ را با ریشه‌کن‌سازی نظام اجیر و مزدور، یاری رسانید. دستان خود را در دستان برادران‌تان، شباب حزب التحریر بگذارید و با آن‌ها دولت خلافت راشده ثانی بر منهج نبوت را برپا نمایید؛ دولتی که برای اهل مصر آنچه را می‌بخشد که از جهت آن به جاده‌ها برآمده بودند؛ بلکه بیشتر از آن. بالاتر از این همه پروردگارتان از شما اعلان رضایت نموده و در جمع فرشته‌گانش به شما افتخار و مباحات می‌نماید. پرور و گارا؛ این خواست ما را هرچه زود برآورده نما و به تأخیر نینداز!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ [انفال: 24]

ترجمه: ای مؤمنان! فرمان الله را بپذیرید و دستور پیامبر او را قبول کنید؛ هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی و معنوی و دنیوی و اخروی) بخشد و بدانید که الله میان انسان و دل او جدائی می‌اندازد و بدانید که همگان در پیشگاه الله گرد آورده می‌شوید (و به حساب و کتاب‌تان رسیدگی می‌گردد).

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه مصر

شماره صدور: 10/1440

15 شوال 1440هـ.ق

18 جون 2018م